

Sygn. akt V.2 Ka 110/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Klekocki

Protokolant: Justyna Napiórkowska

w obecności Roberta Wieczorka Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rybniku

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2019 r.

sprawy:

P. K. /K./

s. I. i K.

ur. (...) w R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 20 grudnia 2018r. sygn. akt III K 1083/18

I.utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II.zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata D. S. kwotę

420 (czterysta dwadzieścia) złotych oraz 23% podatku VAT w kwocie 96,60 złotych (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy), łącznie kwotę 516,60 złotych (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III.zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Sławomir Klekocki

Sygn. akt V.2 Ka 110/19

UZASADNIENIE

P. K. został oskarżony o to, że:

I. W nocy 12/13 maja 2017 roku w R. zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci telefonu komórkowego marki X. (...) dual sim o wartości 700 złotych na szkodę R. P., tj. o czyn z art. 278§ 1 kk;

II. W nocy 12/13 maja 2017 roku w R. naruszył nietykalność cielesną pokrzywdzonego R. P., w ten sposób, że uderzył go z otwartej dłoni w twarz, tj. o czyn z art. 217§ 1 kk;

III. w nocy 12/13 maja 2017 roku w R. działając w celu wywarcia wpływu na świadka R. P. użył, wobec jego osoby groźby bezprawnej pozbawienia życia, tj o czyn z art.245 kk;

IV. w nocy z 12/13 maja 2017 roku w R. stosował przemoc wobec R. P., w ten sposób, że chwycił go za kurtkę po czym zaprowadził w wybrane przez siebie miejsce na murek, gdzie kazał mu usiąść i mocno trzymał go chwytem łokciowym w okolicy szyi, trzymając swoją rękę na barku pokrzywdzonego i dociskał go swoim kierunkiem oraz podduszał, zmuszając go w ten sposób do określonego działania, polegającego na podaniu mu hasła odblokującego uprzednio skradziony mu telefon komórkowy marki X. (...) Ds. (...) dual sim, a także prowadzeniu nowego hasła podanego przez siebie oraz sformatowania telefonu tj. o czyn z art. 191 § 1 kk;

V. w nocy z 12/13 maja 2017 roku w R. zażądał od pokrzywdzonego R. P. korzyści majątkowej w jakiegokolwiek kwocie w zamian za zwrot bezprawnie zabranej mu rzeczy w postaci telefonu komórkowego marki X. (...) Ds. (...) dual sim, tj. o czyn z art. 286§ 2 kk;

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2018 r. Sąd Rejonowy w Rybniku uznał oskarżonego P. K.:

1. za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie I, stanowiącego przestępstwo z art. 278 §1 kk i za to na podstawie art. 278§1 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

2. za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II, stanowiącego przestępstwo z art. 217§1 kk i za to na podstawie art. 217§1 kk wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

3. za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie III, stanowiącego przestępstwo z art. 245 kk i za to na podstawie art. 245 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

4. za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie IV, stanowiącego przestępstwo z art. 191 § 1 kk i za to na podstawie art. 191 § 1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

5. za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie V, stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 2 kk i za to na podstawie art. 286 § 2 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

6. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 §1 kk połączył kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu i wymierzył mu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności;

7. na podstawie art. 46§1 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego R. P. kwoty 700,00 złotych;

8. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii (...) kwotę 619,92złoty tytułem zwrotu poniesionych kosztów obrony oskarżonego świadczonej z urzędu, powiększonych o stawkę podatku VAT;

9. na zasadzie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego P. K. zaskarżając wyrok w całości zarzucając :

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku tj.

a) art. 4 oraz 410 kpk poprzez brak uwzględnienia okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego oraz oparcie wyroku wyłącznie na okolicznościach obciążających oskarżonego,

b)art.7 kpk poprzez dowolną ocenę zebranego materiału dowodowego, sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego,

2.błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za jego podstawę polegający na przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów, podczas gdy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstaw do takich ustaleń.

W oparciu o w/w zarzuty obrońca oskarżonego wnosił o :

- 1.zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów, ewentualnie
- 2.uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie. Podniesiony w apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku jest nie trafny. Taki zarzut byłby zasadny jedynie wówczas, gdyby sąd I instancji oparł swój wyrok na faktach , które nie znajdują potwierdzenia w wynikach postępowania dowodowego, albo też z faktów tych wyciągnął wnioski niezgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Takich uchybień sąd rejonowy w przedmiotowej sprawie się nie dopuścił, albowiem wskazał dowody, na których oparł swoje ustalenia jednocześnie wskazując przesłanki , którymi się kierował odmawiając wiary dowodom przeciwnym przy czym dokonanych ustaleń dokonał zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów. Obrońca oskarżonej powieli linię obrony prezentowaną przez oskarżonego w trakcie postępowania sądowego, że nie zna pokrzywdzonego i nie pamięta aby takie zdarzenia miały miejsce. Jednak zupełnie pomija zeznania pokrzywdzonego R. P., który w sposób bardzo szczegółowy opisał jak zachowywał się oskarżony, a także rodzaj i wartość skradzionego mu mienia. Podkreślić należy, że pokrzywdzony jeszcze w nocy kiedy miało miejsce zdarzenie skontaktował się ze swoim bratem J. P. i i dokładnie opisał mu przebieg zdarzenia. O zdarzeniu poinformował również swoją dziewczynę S. B.. Wbrew temu co sugeruje obrońca w swojej apelacji pokrzywdzony rozpoznając oskarżonego na okazanym mu wizerunku k.37 nie miał żadnych wątpliwości, że osoba której wizerunek mu okazano jest sprawcą zdarzenia. W tych okolicznościach w ocenie Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona zarzucanych mu czynów opisanych w akcie oskarżenia. Sąd rejonowy dokonał oceny dowodów zgromadzonych zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego w sposób bezstronny, nie przekraczając granic swobodnej oceny dowodów, a przy tym uwzględnił zasady doświadczenia życiowego, a swój pogląd na ostateczne wyniki przewodu sądowego przekonująco uzasadnił w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Tym samym zarzuty podniesione w apelacji obrońcy oskarżonej mają w ocenie Sądu Okręgowego charakter czysto polemiczny i sprowadzają się do negowania właściwych ocen i ustaleń sądu, przeciwstawiając im własne oceny i wnioski, które w żadnym razie nie mogą podważyć trafności rozstrzygnięcia sądu rejonowego. Zgodnie z orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8.06.2004 r. sygn. II Aka 112/04 KZS 2004/7-8/6 "sama tylko możliwość przeciwstawienia ustaleniom dokonany w zaskarżonym wyroku odmiennego poglądu uzasadnionego odpowiednio dobranym materiałem dowodowym nie świadczy, że dokonując tych ustaleń sąd popełnił błąd. Dla skuteczności zarzutu błędu niezbędne jest wykazanie nie tylko wadliwości ocen (wniosków wyprowadzonych przez sąd) ale i wykazanie konkretnych uchybień w ocenie materiału dowodowego jakich dopuścił się sąd". Art. 7 kpk stanowi on, iż organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd I instancji nie dopuścił się jak sugeruje w swojej apelacji pełnomocnik oskarżycielki prywatnej obrazy przepisów postępowania art. 7 kpk, ponieważ dokonana przez sąd rejonowy ocena zgromadzonych w sprawie dowodów była bezstronna, rzetelna i kompleksowa. Rozstrzygnięcia Sądu I instancji znajdują oparcie w prawidłowo dokonanej ocenie całokształtu materiału dowodowego, zgromadzonego i ujawnionego w toku całego postępowania (art. 410 kpk). Wnikliwe i obszerne pisemne motywy zaskarżonego wyroku uzasadniają twierdzenie, że ocena materiału dowodowego, dokonana przez sąd I instancji w pełni uwzględnia reguły wyrażone w art. 4 kpk, art. 5 kpk oraz art. 7 kpk. Wskazać należy, iż jest ona wszechstronna i obiektywna oraz, że nie narusza granic swobodnej oceny dowodów, pozostając w zgodzie

z zasadami logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd rejonowy przedstawiając ocenę dowodów w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, stosownie do wymogów z art. 424 kpk , szczegółowo wskazał, na których dowodach się oparł, dlaczego poszczególnym dowodom, i w jakim zakresie dał wiarę oraz dlaczego uznał wyjaśnienia oskarżonego P. K. za niewiarygodne. Ponieważ apelacja obrońcy oskarżonej skierowana jest co do całości orzeczenia, obowiązkiem Sądu Okręgowego jest również sprawdzenie, czy wymierzona oskarżonemu kara nie jest rażąco surowa. W niniejszej sprawie sąd I instancji wymierzając oskarżonemu kary jednostkowe oraz karę łączną 1 roku pozbawienia wolności nie naruszył zasady i dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk. Przy wymiarze kary sąd rejonowy miał na uwadze zarówno przesłanki negatywne jak i pozytywne dotyczące oskarżonego. Dolegliwość tej kary nie przekracza zdaniem Sądu Okręgowego stopnia winy oskarżonego, mając na uwadze jego dotychczasową karalność i prawidłowo realizuje cele zapobiegawcze w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej. Z tych też względów nie uznając zasadności zarzutów apelacji obrońcy oskarżonej, nie podzielając przytoczone na ich poparcie argumentów Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz adwokat D. S. zwrot kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu odwoławczym w stosownej wysokości. O kosztach sądowych orzeczono po myśli art. 624 § 1 kpk.

Sędzia Sławomir Klekocki